

✦ Texty na tento týden – J 3:25–36; J 1:32–36; Da 7:18; J 6:51–71; J 5:36–38; J 7:37–53

✦ Základní verš

„A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě.“ (J 12:32)

Ježíš nejen říkal úžasné věci o sobě, o tom, kdo je, kdo ho poslal nebo odkud přišel. On také ukazoval, kdo je, prostřednictvím svých zázraků a znamení. Mnozí z těch, kdo v něho uvěřili, vydali o Ježíši svědectví: „Až přijde Mesiáš, bude snad činit více znamení než on?“ (J 7,31).

Ježíš svá slova podpořil činy, které dokazovaly pravdivost jeho slov.

Postupně však mezi lidmi začínalo docházet k rozdělení. Uzdravení muže u rybníka Bethesda vyvolalo hněv některých náboženských vůdců. Diskuze v Kafarnau po nasycení pěti tisíc vedla k tomu, že zástupy Ježíše nakonec odmítly. Vzkříšení Lazara některé přivedlo k víře, ale v jiných vzbudilo nepřátelství, které vedlo až k odsouzení a popravě Ježíše.

✦ Osnova lekce:

Tento týden se zaměříme na situace, při kterých lidé viděli Ježíšovy činy a svědčili o něm. Při každé z těchto událostí se odhalují některé aspekty toho, kým Ježíš skutečně je, a dohromady vytvářejí hlubší pohled na Ježíše jako Mesiáše.

- J 3:25–30; 1:32–36 - Svědectví Jana Křtitele (neděle, pondělí)
- J 6:51–71 - Svědectví učedníků (úterý)
- J 5:36–38 - Svědectví nebeského Otce (středa)
- J 7:37–53 - Svědectví zástupů (čtvrtek)

NE 3. listopadu – POKORA DUŠE: DALŠÍ SVĚDECTVÍ JANA KŘTITELE

J 3:25-30 „²⁵Mezi učedníky Janovými a Židy došlo ke sporu o očist'ování. ²⁶Přišli k Janovi a řekli mu: „Mistře, ten, který byl s tebou na druhém břehu Jordánu, o němž jsi vydal dobré svědectví, nyní sám křtí a všichni chodí k němu.“ ²⁷Jan odpověděl: „Člověk si nemůže nic přisvojit, není-li mu to dáno z nebe. ²⁸Vy sami jste svědkové, že jsem řekl: Já nejsem Mesiáš, ale jsem vyslán jako jeho předchůdce. ²⁹Ženich je ten, kdo má nevěstu. Ženichův přítel, který u něho stojí a čeká na jeho rozkaz, upřímně se raduje, když uslyší ženichův hlas. A tak je má radost dovršena. ³⁰On musí růst, já však se menšit.““

J 3:31-36 „³¹Kdo přichází shůry, je nade všechny. Kdo pochází ze země, náleží zemi a mluví o pozemských věcech. Kdo přichází z nebe, je nade všechny; ³²svědčí o tom, co viděl a slyšel, ale jeho svědectví nikdo nepřijímá. ³³Kdo však jeho svědectví přijal, potvrdil tím, že Bůh je pravdivý. ³⁴Ten, koho poslal Bůh, mluví slova Boží, neboť Bůh udílí svého Ducha v plnosti. ³⁵Otec miluje Syna a všechnu moc dal do jeho rukou. ³⁶Kdo věří v Syna, má život věčný. Kdo Syna odmítá, neuzdraví život, ale hněv Boží na něm zůstává.““

Mk 1:4,5 „⁴To se stalo, když Jan Křtitel vystoupil na poušti a kázal: „Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů.“ ⁵ Celá judská krajina i všichni z Jeruzaléma vycházeli k němu, vyznávali své hříchy a dávali se od něho křtít v řece Jordánu.“

J 1:6-8 „⁶Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan. ⁷Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. ⁸Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví.“

Oz 2:16-23 „¹⁶Proto ji přemluvím, uvedu ji na poušť, budu jí promlouvat k srdci. ¹⁷Zas jí dám její vinice, dolinu. Akor jako bránu k naději. Tam mi opět odpoví jako za dnů mládí, jako v den, kdy vystoupila z egyptské země. ¹⁸V onen den, je výrok Hospodinův, budeš ke mně volat: „Můj muži,“ a nenazveš mě už: „Můj Baale.“ ¹⁹Odstráním z jejich úst jména baalů; jejich jména nebude už nikdo připomínat. ²⁰V onen den pro ně uzavřu smlouvu s polní zvěří a s nebeským ptactvem i se zeměplazy. Vymýtím ze země luk, meč i válku a dám jim uléhat v bezpečí. ²¹Zasnoubím si tě navěky, zasnoubím si tě spravedlností a právem, milosrdenstvím a slitováním, ²²zasnoubím si tě věrností a poznáš Hospodina. ²³V onen den odpovím, je výrok Hospodinův, odpovím nebesům a ona odpovédí zemi.“

Iz 62:1-5 „¹Kvůli Sijónu nebudu zticha, kvůli Jeruzalému si nedopřeji odpočinku, dokud jako záře nevzejde jeho spravedlnost, dokud jako pochodně nevzplane jeho spása. ²Pronárody spatří tvoji spravedlnost a všichni králové tvou slávu. Nazvou tě novým jménem, jež určila Hospodinova ústa. ³Budeš nádhernou korunou v Hospodinově ruce a královským turbanem v dlaních svého Boha. ⁴Už nikdy o tobě neřeknou: „Opuštěná“. A nikdy o tvé zemi neřeknou: „Zpustošená“. Budou tě nazývat: „Oblíbená“ a tvou zemi: „Vdaná“, protože si tě Hospodin oblíbil a tvá země se vdala. ⁵Jako se mladík žení s pannou, tak se tví synové ožení s tebou. A jako se ženich veselí z nevěsty, tak se tvůj Bůh bude veselit z tebe.“
J 3:16.17 „¹⁶Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. ¹⁷Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen.“

PO 4.. listopadu – NOVÉ CHÁPÁNÍ MESIÁŠE

J 1:32-36 „³²Jan vydal svědectví: „Spatřil jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm. ³³A já jsem stále nevěděl, kdo to je, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: „Na koho spatříš sestupovat Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem svatým.“ ³⁴Já jsem to viděl a dosvědčuji, že toto je Syn Boží.“ ³⁵Druhého dne tam byl opět Jan s dvěma ze svých učedníků. ³⁶Spatřil Ježíše, jak jde okolo, a řekl: „Hle, beránek Boží.““

1K 1:24 „Pro Židy je to kámen úrazu, pro ostatní bláznovství, ale pro povolání, jak pro Židy, tak pro Řeky, je Kristus Boží moc a Boží moudrost.“

ÚT 5. listopadu – PŘIJETÍ A ODMÍTNUTÍ

J 6:60-65 „⁶⁰Když to jeho učedníci slyšeli, mnozí z nich řekli: „To je hrozná řeč! Kdo to může poslouchat?“ ⁶¹Ježíš poznal, že učedníci na to reptají, a řekl jim: „Nad tím se urážíte? ⁶²Co až uvidíte Syna člověka vystupovat tam, kde byl dříve? ⁶³Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamená. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život. ⁶⁴Ale někteří z vás nevěří.“ Ježíš totiž od počátku věděl, kteří nevěří a kdo je ten, který ho zradí. – ⁶⁵A řekl: „Proto jsem vám pravil, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce.““

J 6 „¹Potom odešel Ježíš na druhý břeh Tiberiadského jezera v Galileji. ²Šel za ním velký zástup, poněvadž viděli znamení, která činil na nemocných. ³Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. ⁴Byly blízko židovské svátky velikonoční. ⁵Když se Ježíš rozhlédl a viděl, že k němu přichází četný zástup, řekl Filipovi: „Kde nakoupíme chleba, aby se všichni najedli?“ ⁶To však řekl, aby ho zkoušel; sám totiž věděl, co chce učinit. ⁷Filip mu odpověděl: „Ani za dvě stě denárů chleba nepostačí, aby se na každého aspoň něco dostalo.“ ⁸Řekne mu jeden z jeho učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra: ⁹„Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby; ale co je to pro tolik lidí!“ ¹⁰Ježíš řekl: „Ať se všichni posadí!“ Na tom místě bylo mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc. ¹¹Pak vzal Ježíš chleby, vzdal díky a rozdělil sedicím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. ¹²Když se nasýtily, řekl svým učedníkům: „Seberte zbylé nalámané chleby, aby nic nepřišlo nazmar!“ ¹³Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů nalámanými díly, které z těch pěti ječných chlebů po jídle zbyly. ¹⁴Když lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, říkali: „Opravdu je to ten Prorok, který má přijít na svět!“ ¹⁵Když Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho provolali králem, odešel opět na horu, zcela sám. ¹⁶Když nastal večer, sestoupili jeho učedníci k moři, ¹⁷vstoupili na loď a jeli na druhý břeh do Kafarnaum. Už se setmělo, a Ježíš s nimi stále ještě nebyl. ¹⁸Moře se vzdouvalo mocným náporům větru. ¹⁹Když veslovali asi pětadvacet nebo třicet stadií, spatřili Ježíše, jak kráčí po moři a blíží se k loď; zmocnil se jich strach. ²⁰On však jim řekl: „Já jsem to, nebojte se!“ ²¹Chtěli jej vzít na loď, a hned se loď ocitla u břehu, k němuž jeli. ²²Zástup zůstal na protějším břehu moře. Druhého dne si uvědomili, že tam byl jen jeden člun a že Ježíš na něj nevstoupil společně se svými učedníky, ale že učedníci odjeli sami. ²³Jiné čluny z Tiberiady však přistály nedaleko místa, kde jedli chléb, nad nímž Pán vzdal díky. ²⁴Když tedy zástup shledal, že Ježíš ani jeho učedníci tam nejsou, vstoupili na ty čluny a jeli ho do Kafarnaum hledat. ²⁵Když jej na druhém břehu moře našli, řekli mu: „Mistře, kdy ses sem dostal?“ ²⁶Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám, hledáte mě ne proto, že jste viděli znamení, ale proto, že jste jedli chléb a nasýtily jste se.“ ²⁷Neusilujte o pomíjející pokrm, ale o pokrm zůstávající pro život věčný; ten vám dá Syn člověka, jemuž jeho Otec, Bůh, vtiskl svou pečeť.“ ²⁸Řekli mu: „Jak máme jednat, abychom konali skutky Boží?“ ²⁹Ježíš jim odpověděl: „Toto je skutek, který žádá Bůh: abyste věřili v toho, koho on poslal.“ ³⁰Řekli mu: „Jaké znamení učiníš, abychom je viděli a uvěřili ti? Co dokážeš?“ ³¹Naši otcové jedli na poušti manu, jak je psáno: „Dal jim jíst chléb z nebe.““ ³²Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám, chléb z nebe vám nedal Mojžíš; pravý chléb z nebe vám dává můj Otec.“

³³Neboť Boží chléb je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu. ³⁴Řekli mu: „Pane, dávej nám ten chléb stále!“
³⁵Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit. ³⁶Ale řekl jsem vám: Viděli jste mě, a přece nevěříte. ³⁷Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven, ³⁸neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal, ³⁹a jeho vůle jest, abych neztratil nikoho z těch, které mi dal, ale vzkráslil je v poslední den.“ ⁴⁰Neboť to je vůle mého Otce, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný; a já jej vzkráším v poslední den.“ ⁴¹Zidé proti němu reptali, že řekl: „Já jsem chléb, který sestoupil z nebe.“ ⁴²A říkali: „Což tohle není Ježíš, syn Josefův? Vždyť známe jeho otce i matku! Jak tedy může říkat: ‚Sestoupil jsem z nebe!‘“ ⁴³Ježíš jim odpověděl: „Nereptejte mezi sebou! ⁴⁴Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal; a já ho vzkráším v poslední den.“ ⁴⁵Je psáno v prorocích: ‚Všichni budou vyučeni od Boha.‘ Každý, kdo slyšel Otce a vyučil se u něho, přichází ke mně. ⁴⁶Ne že by někdo Otce viděl; jen ten, kdo je od Boha, viděl Otce. ⁴⁷Amen, amen, pravím vám, kdo věří, má život věčný. ⁴⁸Já jsem chléb života. ⁴⁹Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. ⁵⁰Toto je chléb, který sestupuje z nebe: kdo z něho jí, nezemře. ⁵¹Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.“ ⁵²Zidé se mezi sebou přeli: „Jak nám ten člověk může dát k jídlu své tělo?“ ⁵³Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život.“ ⁵⁴Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkráším v poslední den. ⁵⁵Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj. ⁵⁶Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. ⁵⁷Jako mne poslal živý Otec a já mám život z Otce, tak i ten, kdo mne jí, bude mít život ze mne. ⁵⁸To je ten chléb, který sestoupil z nebe – ne jako jedli vaši otcové, a zemřeli. Kdo jí tento chléb, živ bude navěky.“ ⁵⁹To řekl, když učil v synagóze v Kafarnaum. ⁶⁰Když to jeho učedníci slyšeli, mnozí z nich řekli: „To je hrozná řeč! Kdo to může poslouchat?“ ⁶¹Ježíš poznal, že učedníci na to reptají, a řekl jim: „Nad tím se urážíte? ⁶²Co až uvidíte Syna člověka vystupovat tam, kde byl dříve? ⁶³Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamená. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život. ⁶⁴Ale někteří z vás nevěří.“ Ježíš totiž od počátku věděl, kteří nevěří a kdo je ten, který ho zradí. – ⁶⁵A řekl: „Proto jsem vám pravil, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce.“ ⁶⁶Od té chvíle ho mnoho jeho učedníků opustilo a už s ním nechodili. ⁶⁷Ježíš řekl Dvanácti: „I vy chcete odejít?“ ⁶⁸Šimon Petr mu odpověděl: „Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života. ⁶⁹A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svätý Boží.“ ⁷⁰Ježíš jim odpověděl: „Nevyvolil jsem si vás dvanáct? A přece jeden z vás je d'ábel.“ ⁷¹Mínil Jidáše, syna Šimona Iškariotského. Ten ho totiž měl zradit, jeden z Dvanácti.“

ST 6. listopadu – SVĚDECTVÍ OTCE

J 5:36-38 „³⁶Svědectví, které mám já, je větší než Janovo: skutky, jež mi Otec svěřil, abych je vykonal. Tyto skutky, které činím, svědčí o tom, že mě Otec poslal. ³⁷A sám Otec, který mě poslal, vydal o mně svědectví. Vy jste však nikdy neslyšeli jeho hlas ani jste nespatriili jeho tvář ³⁸a jeho slovo ve vás nezůstává, poněvadž nevěříte tomu, koho on poslal.“

J 1:1 „Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh.“

J 1:32-34 „³²Jan vydal svědectví: ‚Spatřil jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm. ³³A já jsem stále nevěděl, kdo to je, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: ‚Na koho spatříš sestupovat Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem svatým.‘ ³⁴A jsem to viděl a dosvědčuji, že toto je Syn Boží.““

2Pt 1:17.18 „¹⁷On přijal od Boha Otce čest i slávu, když k němu ze svrchované slávy zazněl hlas: Toto jest můj milovaný Syn, v něm jsem nalezl zalíbení. ¹⁸A tento hlas, který vyšel z nebe, jsme my slyšeli, když jsme s ním byli na svaté hoře.“

Mt 3:17 „A z nebe promluvil hlas: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.““

Mt 17:5 „Ještě nedomluvil, a hle, světlý oblak je zastínil a z oblaku promluvil hlas: „To jest můj milovaný Syn, kterého jsem si vyvolil; toho poslouchajte.““

Mk 1:11 „A z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.““

L 3:22 „Když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe a Duch svätý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.““

J 12:17-19.28 „¹⁷Zástup, který s ním byl, když vyvolal Lazara z hrobu a vzkráslil ho z mrtvých, vydával o tom svědectví. ¹⁸Proto ho také přišlo uvítat množství lidu, neboť slyšeli, že učinil toto znamení. ¹⁹Farizeové si řekli: „Vidíte, že nic nezmůžete! Celý svět se dal za ním.““

²⁸Otče, oslav své jméno!“ Z nebe zazněl hlas: „Oslavil jsem a ještě oslavím.““

ČT 7. listopadu – SVĚDECTVÍ ZÁSTUPU

J 7:37-38 „³⁷V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije!³⁸Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra, jak praví Písmo.““

J 7:39-52 „³⁹To řekl o Duchu, ježž měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili. Dosud totiž Duch nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven.⁴⁰Když někteří ze zástupu slyšeli ta slova, řekli: „To je skutečně ten Prorok!“⁴¹Druzí prohlášovali: „Je to Mesiáš!“ Jiní namítali: „Což přijde Mesiáš z Galileje?“⁴²Neřká Písmo, že Mesiáš vzejde z potomstva Davidova a z Betléma, odkud byl David?“⁴³A tak došlo v zástupu kvůli němu k roztržce.⁴⁴Někteří z nich ho chtěli zadržet; ale nikdo na něj nevtáhl ruku.⁴⁵Chrámová stráž se vrátila k velekněžím a farizeům, a ti se jich ptali: „Proč jste ho nepřivedli?“⁴⁶Oni odpověděli: „Nikdo nikdy takto nemluvil!“⁴⁷Farizeové jim na to řekli: „I vy jste se dali svést?“⁴⁸Uvěřil v něj někdo z předních mužů či farizeů?“⁴⁹Jen tahle chátra, která nezná zákon – kletba na ně!“⁵⁰Jeden z nich, Nikodém, který za Ježíšem již předtím přišel, jim řekl: „⁵¹Odsoudí nás zákon někoho, aniž ho napřed vyslechne a zjistí, čeho se dopustil?“⁵²Řekli mu: „Nejsi také ty z Galileje? Hledej v Písmu a uvidíš, že z Galileje prorok nepovstane!““

Dt 18:15-19 „¹⁵Hospodin, tvůj Bůh, ti povolá z tvého středu, z tvých bratří, proroka, jako jsem já. Jeho budete poslouchat¹⁶ zcela podle toho, co jsi žádal od Hospodina, svého Boha, na Chorébu v den shromáždění: „Kéž neslyším už hlas Hospodina, svého Boha, a nevidím už ten veliký oheň, abych nezemřel.“¹⁷Hospodin mi řekl: „Dobře to pověděli.¹⁸Povolám jim proroka z jejich bratří, jako jsi ty. Do jeho úst vložím svá slova a on jim bude mluvit vše, co mu přikáže.¹⁹Kdo by má slova, která on bude mluvit svým jménem, neposlouchal, toho já sám budu volat k odpovědnosti.““

Mt 1 „¹Listina rodu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova.²Abraham měl syna Izáka, Izák Jákoba, Jákob Judu a jeho bratry,³Juda Farese a Záru z Támary, Fares měl syna Chesróma, Chesróm Arama.⁴Aram měl syna Amínadaba, Amínadab Naasona, Naason Salmóna,⁵Salmón měl syna Bóaza z Rachaby, Bóaz Obéda z Rúta, Obéd Isaje⁶ a Isaj Davida krále. David měl syna Šalomouna z ženy Uriášovy,⁷Šalomoun Roboáma, Roboám Abiu, Abia Asafa,⁸Asaf Jósáfata, Jósáfata Jórama, Joram Uzíáše.⁹Uzíáš měl syna Jótama, Jótam Achaza, Achaz Ezechíáše,¹⁰Ezechíáš Manase, Manase měl syna Amose, Amos Jozíáše,¹¹Jozíáš Jechoniáše a jeho bratry za babylónského zajetí.¹²Po babylónském zajetí Jechoniáš měl syna Salatiela, Salatiel Zorobabela,¹³Zorobabel Abiuda, Abiud Eliakima, Eliakim Azóra,¹⁴Azór Sádoka, Sádok Achima. Achim měl syna Eliudu,¹⁵Eliud Eleazara, Eleazar Mattana, Mattan Jákoba,¹⁶Jákob pak měl syna Josefa, muže Marie, z níž se narodil Ježíš, řečený Kristus.¹⁷Všech pokolení od Abrahamu do Davida bylo tedy čtrnáct, od Davida po babylónské zajetí čtrnáct a od babylónského zajetí až po Krista čtrnáct.¹⁸Narození Ježíše Krista se udalo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve než se sešli, shledalo se, že počala z Ducha svatého.¹⁹Její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vystavit hanbě; proto se rozhodl propustit ji potají.²⁰Ale když pojal ten úmysl, hle, anděl Páně se mu zjevil ve snu a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého.“²¹Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.“²²To všechno se stalo, aby se splnilo, co řekl Hospodin ústy proroka: „²³Hle, panna počne a porodí syna a dájí mu jméno Immanuel, to jest přeloženo „Bůh s námi“.“²⁴Když se Josef probudil ze spánku, učinil, jak mu přikázal anděl Hospodinův, a přijal svou manželku k sobě.²⁵Ale nežili spolu, dokud neporodila syna; a dal mu jméno Ježíš.“

Mt 2 „¹Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „²Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“³Když to uslyšel Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém; svolal proto všechny velekněze a zákoníky lidu a vypytl se jich, kde se má Mesiáš narodit.⁴Oni mu odpověděli: „V judském Betlémě; neboť tak je psáno u proroka: „⁵A ty, Betléme, v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu, Izraele.““⁶Tehdy Herodes tajně povolal mudrce a podrobně se jich vyptal na čas, kdy se hvězda ukázala. Potom je poslal do Betléma a řekl: „⁷Jděte a pátrejte důkladně po tom dítěti; a jakmile je naleznete, oznamte mi, abych se mu i já šel poklonit.“⁸Oni krále vyslechli a dali se na cestu. A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě.⁹Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí.¹⁰Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary – zlato, kadídlo a myrhu.¹¹Potom, na pokyn ve snu, aby se nevraceli k Herodovi, jinudy odcestovali do své země.¹²Když odešli, hle, anděl Hospodinův se ukázal Josefovi ve snu a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uprchni do Egypta a buď tam, dokud ti neřeknu; neboť Herodes bude hledat dítě, aby je zahubil.“¹³On tedy vstal, vzal v noci dítě i jeho matku, odešel do Egypta¹⁴ a byl tam až do smrti Herodovy. Tak se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: „Z Egypta jsem povolal svého syna.“¹⁵Když Herodes poznal, že ho mudrci oklamali, rozlítl se a dal povraždit všechny chlapce v Betlémě a v celém okolí ve stáří do dvou let, podle času, který vyzvěděl od mudrců.¹⁶Tehdy se splnilo, co je řečeno ústy proroka Jeremiáše: „¹⁷Hlas v Ráma je slyšet, pláč a veliký nářek; Ráchel oplakává své děti a nedá se utěšit, protože jich není.“

¹⁹Ale když Herodes umřel, hle, anděl Hospodinův se ukázal ve snu Josefovi v Egyptě²⁰ a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do země izraelské; neboť již zemřeli ti, kteří ukládali dítěti o život.“²¹On tedy vstal, vzal dítě i jeho matku a vrátil se do izraelské země.²²Když však uslyšel, že Archelaos kraluje v Judsku po svém otci Herodovi, bál se tam jít; ale na pokyn ve snu se obrátil do končin galilejských²³ a usadil se v městě zvaném Nazaret – aby se splnilo, co je řečeno ústy proroků, že bude nazván Nazaretský.“

PÁ 8. listopadu – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 41. kapitolu „Krise v Galileji“ (DA 383–394; TV 241–249) a 68. kapitolu „Na vnějším nádvoří“ (DA 621–626; TV 396–400) z knihy Touha věků.

„Ke komu bychom šli?“ Učitelé Izraele byli v zajetí formalizmu. Farizeové a saduceové vedli neustálé spory. Opustit Ježíše znamenalo klesnout mezi tvrdošíjné zastánce obřadů a tradic, mezi lidi, které tížádosť žene za vlastní slávou. Avšak učedníci od chvíle, kdy přijali Krista, zažili více pokoje a radosti než v celém svém předchozím životě. Jak by se tedy mohli vrátit k lidem, kteří pohrdali Přítelem hříšníků a pronásledovali ho? Dlouho na Mesiáše čekali, a když nyní přišel, nemohli se od něho odvrátit a přidat se k těm, kdo mu usilovali o život a pronásledovali je, protože se stali jeho následovníky.

„Ke komu bychom šli?“ Máme se snad vzdát Kristova učení, jeho příkladu lásky a milosrdenství a vrhnout se do tmy nevěry a hříchu světa? Mnozí z těch, kdo byli svědky Ježíšových zázračných činů, Spasitele opustili. Petr však vyjádřil víru učedníků slovy: „Ty jsi ten svatý Boží.“ Pouhé pomýšlení na to, že by mohli ztratit útočiště pro svoji duši, je děsilo a bolelo. Bez Spasitele by byli vydáni napospas temnému rozbouřenému moři.“ (DA 393; TV 248.249)

Otázky k rozhovoru

1. Zamyslete se společně nad složitou otázkou, proč někteří lidé po vyslechnutí důkazů o Ježíši jako Mesiáši a o pravdách křesťanství tyto skutečnosti s radostí přijmou, a proč je jiní odmítnou.
2. Co může být důležitější než to, že Ježíš Kristus zemřel za naše hříchy? Jak jsme však poznali tuto klíčovou pravdu? Prostřednictvím vědeckého zkoumání nebo prostřednictvím přírodních zákonů, přirozené teologie (Augustin), logiky či rozumu? I když by nás takové zkoumání mohlo přivést k víře v Boha Stvořitele, prvotní příčinu, nehybného hybatele nebo cokoli jiného, žádná z těchto disciplín, ať už sama, nebo všechny spolu, by nás nemohla naučit tu nejdůležitější pravdu, kterou potřebujeme vědět: Kristus zemřel za naše hříchy. Co by nás měla skutečnost, že žádná z těchto disciplín nás nijak nemohla přivést k tomu nejdůležitějšímu, naučit o tom, že ve věcech víry a spasení je právě Bible naší konečnou a nejvyšší autoritou?
3. Proč může být pro posílení naší víry důležité, abychom mluvili o tom, co pro nás Bůh udělal?

16:28